

רס"ן יעקב אביהוא

5261675

בן ברי וגדי

נולד ב- ו' אדר תשל"ח 13.2.1978

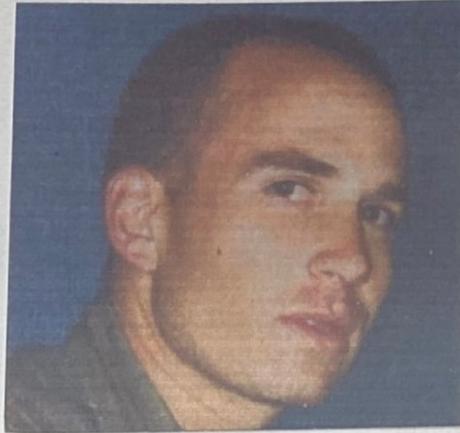
התגייס לצה"ל ב- 6.8.1996

שרת בגדוד "הבוקעים הראשון" (51)

נפל ב- כ"א אייר תשס"ב 3.5.2002

בעת פעילות מבצעית בשכם.

יעקב אביהוא

בן ברי וגדי נולד ב' באדר התשל"ח 13/2/1978 בכפר חסידים. בוגר תנועת הנוער "בני עקיבא". למד בפנימייה הצבאית "אור עציון". כבר בילדותו הוא בלט במנהיגותו ובערכים שלו, סיפר חברו דביר. עם גיוסו לצבא הצטרף אביהוא לקומנדו הימי ושירת ביחידה כלוחם. לאחר קורס קצינים חזר ליחידה כמפקד צוות. לוחם בשייטת עליו פיקד אביהוא סיפר: "הוא היה אדם שלמדתי להעריץ, כל החלטה חשובה בחיים שלי עברה דרכו, רק ממנו אפשר היה לקחת דוגמא, לקחתי ממנו את האומץ, את שמחת החיים ואת הכוח לנסות ולהעז, הוא היה מפקד גדול, ידע להקשיב לחיילים שלו". לאחר שעבר לגולני הוא פיקד תחילה על פלוגת טירונים. הוא היה קונה מכספו ספרים על מורשת ישראל ונהג להניח ספר בצירוף הקדשה מתחת לכרית של כל חייל שחגג יום הולדת. לאחר פציעתו של מ"פ פלוגת החוד, קיבל על עצמו את תפקיד מפקד הפלוגה. ביום העצמאות קיבל תעודת הצטיינות מידי סגן הרמטכ"ל.

ב-3/5/2002 בעקבות מידע על פיגוע התאבדות, פשטו כוחות מגדוד 51 והיחידות החטיבתיות של גולני על מספר בתים בלב שכס. הכוח נכנס לתוך בית משותף בו נמצאו מעבדות נפץ ומבוקשים. כאשר הכוח פוצץ את דלת אחת הדירות נפתחה מתוכה אש קטלנית. אביהוא נפצע קשה ובבית החולים נפטר מפצעיו. בהספדו אמר מח"ט גולני משה (צ'יקו) תמיר: "עכשיו, כיוון שלא תוכל להסתייג בביטול, אני כבר יכול לספר כיצד תחת אש נוראית בסימטאות ג'נין, פשטת מעליך את ציוד הקרב, וזינקת לבדך לחלץ את גדי".

במהלך השבעה רק האחייני בן השש, יוחאי, הצליח לבטא את מה שכולם מרגישים. "הוא היה גיבור", אמר על דודו, "גיבור ישראל". אביהוא הותיר אחריו הורים, וחמישה אחים ואחיות.

"יהי זכרו ברוך"

גדוד "הבוקעים הראש" (51)

אביהוא יעקב ז"ל

המפקד

מפקד פלוגה בחטיבת גולני, רס"ן אביהוא יעקב, בן 24 מכפר חסידים, נהרג אתמול בבוקר בפעולת צה"ל בשכם. בפעולה נפצע קשה מפקד הגדוד, סא"ל אופק בוכריס, וחייל נוסף נפצע באורח קל.
רס"ן אביהוא יעקב הובא למנוחות אתמול בבית העלמין בכפר חסידים. אלפים ליוו אותו בדרכו האחרונה.

רס"ן אביהוא פיקד על פלוגת החוד בגדוד 51 של גולני. הוא למד בפנימייה הצבאית הדתית "אור עציון". חבריו לא הופתעו מהמסלול הצבאי בו בחר. "הוא היה המנהיג בקבוצת הגיל שלנו, ג'ינג'י במראה ובטמפרמנט", סיפר אתמול אחד מחבריו.
יעקב התנדב לשרת בשייטת 13, ולקראת סיום שירותו עבר לשרת בגדודים של גולני, הנחשבים יוקרתיים פחות. "בגדודים יש מה לתרום באמת, בניגוד לשייטת שם אתה מוקף בשמנת", הסביר לחבריו.

חיילי הפלוגה בפיקודו של רס"ן אביהוא כיתרו בית שבו, על פי החשד, הסתתרו מבוקשים.
כשהתקרבו החיילים לבית נורו עליהם יריות, ואביהוא נפצע אנושות בראשו ומת מפצעיו.
בהמשך הקרב נפצע סא"ל בוכריס קשה בבתנו מירי פלסטיני ופונה לבית החולים תל השומר.
סא"ל בוכריס, מפקד גדוד 51 בגולני, נפצע קל בפעולה במחנה הפליטים ג'נין, והוא מועמד לצל"ש הרמטכ"ל על לחימתו בקרבות במחנה.

תמונות מתקופתו כמ"פ טירונים

באימון ובשיגרה

ארוכה, עקובה מדם וקשה, היא "דרך הקרבות של החטיבה"; עשרות אתרי-קרב, מאות פעולות ומבצעים ואלף ומאה חללים; הם עדות נאמנה ומכאיבה למורשת-הקרב, להיסטוריה הצבאית, לפעילות המבצעית... ויחד עם זאת, רבים וטובים מבין רבבות יוצאי החטיבה, הזוכרים בנוסטלגיה ובאהבה את תקופת שרותם הסדיר, כלוחמים ומפקדים, לא התנסו בקרב, לא ידעו מלחמה! כל תקופת שרותם היתה ב"אימון ובשיגרה". לאלו שבסבב שנתי קבוע היו "עולים לקו" "יורדים לאימון", יוצאים ל"רגילה" ל"נופש" ול"תעסוקה"; לאלו שלא נטלו חלק בקרב, וגם לא עברו את הגבול באיזו חדירה או פשיטה, לא פגעו באויב, וגם לא חילצו חבר פצוע תחת אש, וגם לא קיבלו צל"ש וכל שרותם הצבאי היה מבט"ש לבט"ש, לכל אלו, הפרק הזה מוקדש...

רק תשאל, ותראה איך הם זוכרים, ואין זה משנה אם שרתו בחטיבה בשנות החמישים או בשנות השמונים; בימי תש"ח, "קדש", ששת הימים או יום הכיפורים; במלחמת ההתשה ובמרדפים, במבצע ליטאני או של"ג במלחמת לבנון או ב"שטחים"; אם תשאל ותבקש הם יספרו בהתלהבות ובשמץ געגועים על אותם הימים; על סיורי-בוקר, וה"סיור האלים", על התצפית והמארב, על נווטה-הלילה ושגרת המוצב... ויעלו על נס את החברות והאחווה, ותחושת ההשתייכות והגאווה, בפלוגה, בגדוד, ובחטיבה! הם זוכרים היטב, כל דורות הלוחמים, את המ"פ המ"מ הסמל והרס"ד, את "המאהל" והשמירות, ההמתנה וה"שמועות", את הכוונות ואת ה"הקפצות" את המסדרים וה"יציאות"... כולם לקחו עמם עם כל הזכרונות את ה"קיטבק" הפק"ל והתד"ל, שקשינה מדים ודרגות, אפודי-מגן, ששיבש, קסדה ואיך-ספור חוויות... על כן ראוי לספר על אותם אלפי לוחמים, שלא חסכו זיעה וכל מאמץ, וחזרו רטובים, מריצת-לילה, ממסע ממתוח, מעשרות אימונים; אימון "יבש" ו"רטוב", אימון-הפרט, ואימון החטיבה; אימונים בהגנה, בהתקפה, בהבקעה ובכל צורות הלחימה; ביעד-מבוצר, בשטח בנוי, במדבר ובהר... אימון בנגב, בגליל או ברמה, אימון בשת"פ עם שריון, תותחנים או עם הנדסה... מעבר שדות-מוקשים ולחימה בתעלות, לחימה בצוות-קטן, בחוליה ועם כל הפלוגה... עם חגור-קל, מימיה ורימונים, או עם חגור מלא, "חגור פילים", וקפל"ד. עם שכפ"ץ ו"פאוצים" ומחסניות מלאות "נותבים"... עם נשק אישי; "עוזי", "סטן" "צ'כי", "אפ-אן" ו"גליל", עם מגל"ד, ומק"כ, "בזוקה" ומא"ג, עם מרגמה... ועם כל שאר אמצעי-הלחימה... כי להיות ב"גולני" פרושו להתאמן עם כל הנשמה, ולשאת בגאווה את ה"כומתה החומה"...

להיות ב"גולני" פרושו להיות נהג או טבח או מקינה בסי יחיד ב"עידן" בפלוגת-הקשר, פלוגת הנדסה, או ב"מפקדה"; להיות ב"גולני" פרושו להיות חובש, אנטניא, ש.ג. או קשר, להפעיל אמל"ח, לתחום ולעשות "עבודות רס"ד"... להיות בגולני פרושו להיות במחטיבת עם חגור-מלא וכובע פלדה, ב"יום ספורט", או במסע, ל"כרת החגור" ו/או ל"קבלת הכומתה"... להיות בגולני פרושו גם לעמוד דום "במור חיל", כמו קצין כמו לוחם בכל המסדרים, ב"מסדר בקר" וב"מסדר השכמה", במסדר-המפקד, ובמסדר יציאה; טקס ההשבעה, וטקס קבלת הכומתה, טקס סיום קורס מכ"ם או קצינים, ומסדרי-סיום של תקופת האימונים, וטקס זכרון שנתי לכל החללים... להיות ב"גולני" זו אכן חוויה, חוויה אמיתית של "אימון ושיגרה"...

להיות גולנצ'יק

להיות גולנצ'יק זה לראות את הנוף מחלון האוטובוס, ולדעת שגם שם צעדת זה לתפור מטרת קרטון, אבל לנשום את הקרב. לקלל שלוש שנים, ולחשוב שזה לא מספיק, להתעצבן על ההקפצה מהבית, אך להכיר בזכות של היציאה.

להיות גולנצ'יק זה לחלק את האומץ לדרגות שונות של פחד. זו רעות עמוקה, אבל תמיד מגלים יותר. זו אפלה מוחלטת, אבל הלילה לבן. זה לכעוס על החברה שחיכתה ולבסוף עזבה, כי אתה לא בא הביתה, בלי שתדע בעצמך מתי אתה חוזר. להיפצע רק מרסיסי הלב. להביט באנשים עם הכומתות האדומות כאשר לך יש עיניים אדומות.

להיות גולנצ'יק זה הבופור והחרמון ותל פאחר ותל פארס והסולוקי ודגל הדיו באילת, והגולן ולבנון וארץ ישראל כולה. זה לגמור מסע בחרמון כשאתה אוהב את הארץ הפרושה לרגליך.

להיות גולנצ'יק זה עבר הווה ועתיד, וחלום ותקווה, ושקיעות ונחלים, והרים וזריחות, וכוכבים נופלים, ויש מאין, ועייפות מתמדת, ודתיים וחילונים, וגעגוע וזעזוע, ויד שתמיד אוחזת בנשק.

זה לחשוב קודם על המדינה, ולשאוף תמיד ליותר. זה לא לתת למה שאתה להפריע למי שאתה יכול להיות. הקרקע ספוגה בדם, ואנחנו כאן בשבילכם. לביטחונכם. אוהבים את האנשים. אוהבים את המולדת. נשבעים נצח לירושלים – כי להיות גולנצ'יק זה קודם כל להיות בן אדם.

את המכתב הזה קיבלתי מחיילי גולני. קראתי בו דברים שבני, חייל בגבעתי, אולי לא מבטא, כי הוא אף פעם לא כתב לי מכתב למערכת.

מאיר שלום,

לפעמים מטפסים עלינו בתקשורת, אבל ככה זה. תמיד מוצאים מילים רעות, וכמעט אף פעם טובות. נודה לך אם תפרסם מכתב זה כחודש לפני סוף המסלול שלנו, בתקווה שאנשים גם יבינו אותנו, ולא יתרשמו רק ממה שכותבים עלינו. המכתב הורכב ממילים שבהן כל אחד מחיילי הפלוגה הגדיר מה זה בשבילו גולני. אז:

לאנשים הקטנים עם הצל הגדול: להיות גולנצ'יק זה לקלל את הגשם והבוץ שעכשיו, אבל להתעקש לצאת למארב בלילה. להתקשר לאמא להרגיע, ולהגיד לאבא ש"לא נכון", ואתה בבית שמש ולא בבית לחם.

זה להבין את פחד האזרחים בלי לדעת אם הם מבינים את הפחד שלך. זה להציץ בשמש השוקעת, ולדעת שרק עכשיו מתחיל היום.

להיות גולנצ'יק זה לשאול המון שאלות על המוות, בלי לקבל תשובה אחת על החיים. זה לאבד אחים לנשק, אך לא את התקווה, הטירוף שבעיניים והצלילות שבמחשבה. לשמוע על העבר בלבנון, כשהמחר זה אנחנו באיו"ש.

ולהרגיש תחושת נקם אחרי עוד פיגוע, אבל לא להתאכזר לערבי שבמחסום. להיות גולנצ'יק זה לחלום על חו"ל ולטייל בשטח איי, לתת ביס מהלוף ולחשוב על שווארמה.

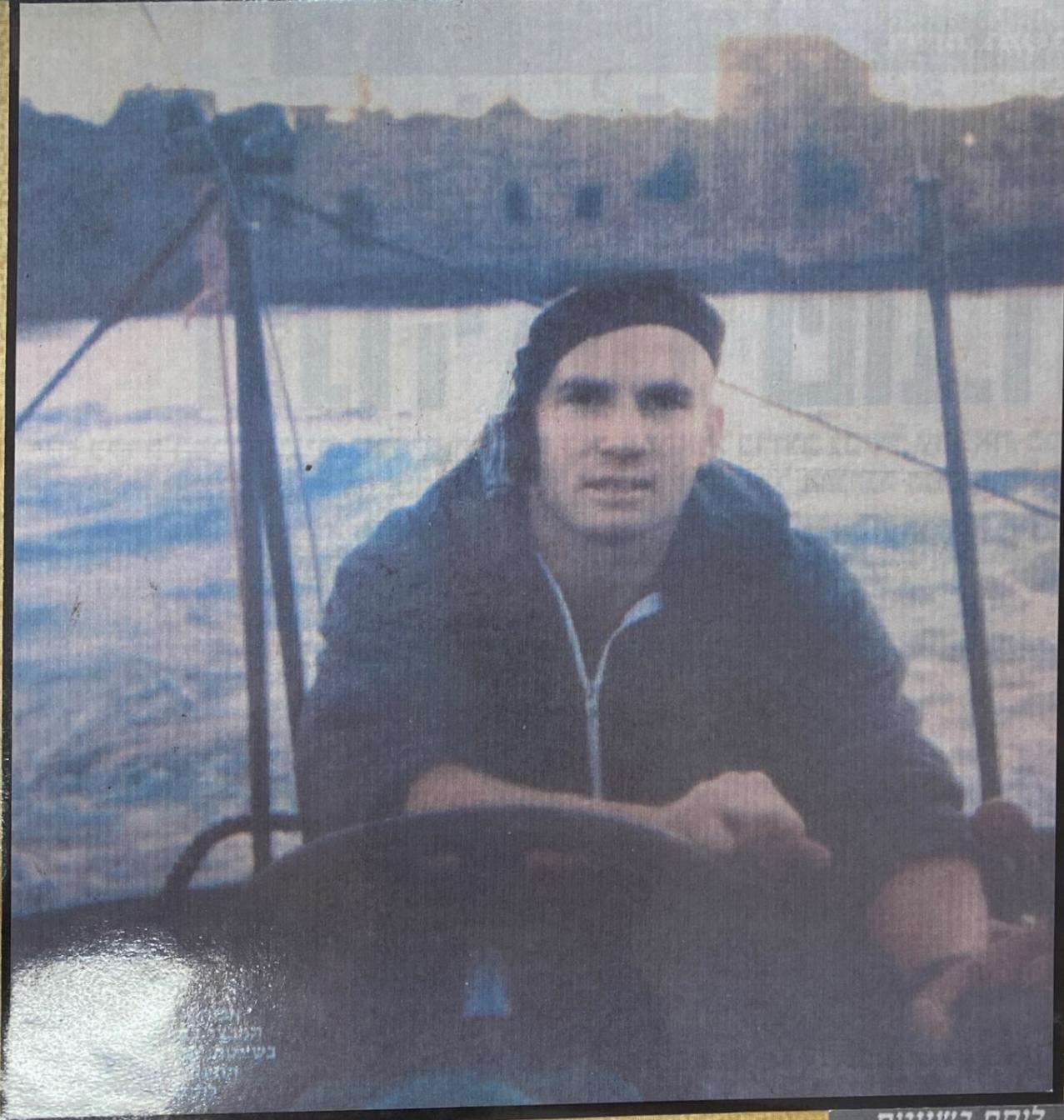
צוות אורי, מחזור אוגוסט 2000.

הגבא

ביום חילופי סגן
ציוני והינוולד.
לפני תודשיים
הוא ומצע קשה
ובסוף
אביהו יעקב
תחילת אותו

בעת שירות בשייטת 13

מהלך הקרבות
בגינין נפגש
ניהוא עם אחיו
הגדול דעאל
שגויס בצו 8.
„אביהוא דאג
לדעאל לאמוד
משופר וביקש
מנו לשמור על
עצמו”

ביום העצמאות
קיבל אביהוא
תעודת הצטיינות
מידי אלוף גבי
אשכנזי. „על
פועלך ביחידה
ועל הצטיינותך
בתפקיד”
נכתב בה

לוחם בשייטת
שאביהוא היה
מפקדו: „הוא
היה אדם
שלמדתי
להעריך. כל
החלטה חשובה
בחיים שלי עברה
דרכו. הוא היה
מפקד גדול”

על קברו הטרי של רב סגן אביהוא יצקה (24) נאספו שלוש אלפים: צמרת הצבא, חברי כני משפחה, לוחמי השיטת - חייליו לשעבר של אביהוא, שנפגשו רק לפני שבועיים בהלוויה אחרת, של חברם ניר קריצ'מן - ואם סגן רוצי ארינוולד, שהובא היישר מבית החולים. רוצי, מפקד הפלוגה הקודמת, נפצע קשה לפני חודשיים באינץ והתעקש לבוא כדי לחלוק כבוד אחרון לאיש שתפס את מקומו. אביהוא, יליד כפר חסידים, למד בפנימייה הצבאית "אור עציון". "כבר ביילדותו הוא בלט במנהיגותו ובצרכים שלו", סיפר חברו דביר. "הוא רצה רק לתרום ולתת. דרכו הצבאית לא הפתיחה איש, במיוחד לאחר ששני אחיו האדולפים, אמיר ודצאל, שירתו ביחידות מובחרות ביותר".

אביהוא (משמאל) עם ניר קריצ'מן. בעת שירותם בשיטת

עם גיוסו לצבא הצטרף אביהוא לקומנדו הימי ושירת ביחידה כלוחם. לאחר קורס הקצינים חזר ליחידה כמפקד צוות. אחד מחייליו בשיטת היה ניר קריצ'מן, שנהרג לפני שבועיים בצירה א-סימאלייה. "ניר הצריף את אביהוא", סיפרה אתמול אמו של ניר קריצ'מן, הדס. "הוא דיבר עליו המון בבית וסיפר כמה הוא מצריף את סגנון הצבאי שלו, את השקפת העולם שלו ואת הרגשות שלו. כשישבנו שעה על ניר, אביהוא בא לבקר אותנו. בביקור האחרון שלו אצלנו הוא אמר לי שהוא יוצא לפעילות מבצעית של כמה ימים ולכן הוא לא יוכל להגיע אלינו. והנה, הוא לא חזר".

ת', לוחם בשיטת, היה עם הוא חייל בצוות שצלו פיקד אביהוא. "הוא היה אדם שלמדתי להצריף", סיפר שלוש. "כאן החלטה חשובה בחיים שלי עברה דרכו. רק ממנו אפשר היה לקחת דוגמה. לקחתי ממנו את האומץ, את שחתי החיים, את הכוח לנסות ולהציל. הוא היה מפקד גדול, ידע להקשיב לחיילים שלו. נפגשנו בהלוויה של ניר קריצ'מן. כולנו היינו במדים לבנים, ורק הוא בלט במדים הירוקים של אזלני".

לאזלני עבר אביהוא לפני כשנה וחצי. חייליו בשיטת הצריצו אותו כל כך שסע לאחר שצנח לאזלני התעקשו להמשיך ולהיקרא צוות "אביהוא". באדוד 51 הוא פיקד תחילה על פלוגת טירונים, ואחרי פציעתו של מ"פ פלוגת החוד, רוצי ארינוולד, באינץ לפני כחודשיים קיבל על עצמו את תפקיד מפקד הפלוגה. ביום הצמאות האחרון קיבל תעודת הצטיינות מידי סגן הרמטכ"ל, אלוף גבי אשכנזי. "על פועלך ביחידה והצטיינותך בתפקיד", נכתב בתעודתו.

במצב "חומת מנן" נלחמה הפלוגה שלו באינן. "במשך כל המצב חיינו במתח נורא. כל רכב שנכנס לכפר הקפוי אותנו. כל כך שמחנו כשאביהוא חזר בריא ושלם מאינן. מי חשב על זה? "מיררה אתמול בבכי יונה, שכנה וחברה קרובה של המשפחה. במהלך הקרבות באינן נפגש אביהו עם אחיו דצאל, שאוס ב'30 8. "אנחנו היינו במחנה הפליטים, ודצאל היה בנקודה אחרת", סיפר אתמול סגן אבי חלון, מפקד מחלקה הפלוגה של אביהוא. "אביהוא דאג לדצאל לאבוד מספר ופיקס ממנו לשמור על עצמו. הם דיברו בקשר כאילו היו בשיחת טלפון רגילה". גם אמיר, האח הדגול, אוס ב'30 8, אק הוא לא הביע אינן.

בסוף השבוע התקבצו המוניט בבית משפחת יצקב בכפר חסידיע כדי לתמוך בהורים ברי ודני באחיע אמיר ודצאל, ובאחיות הדס, חן ולוהר. גם חברתו של אביהוא זה כמה שנים, סיוון, ירבה בבית המשפחה, מררת בבכי, מתקשה לעכל את האובדן. ורק האחיון בן השש, יוחאי, הצליח לטא את מה שכולע מרגישים. "הוא היה איבוק", אמר על דודו, "איבוק ישראל".

הקרבו נפל

המג"ד והמ"פ הוביל למעבדת החבלה

יום שישי כוח צה"ל השתלט על בניין בשכם שעל-פי מידע מודיעיני היתה בו מעבדת של חדר נעול בבניין • הדלת נופלת – ומתוך החדר נפתחה אש תופת • מפקד גרוד 51 של כוח צה"ל אביהוא יעקב נהרג • במהלך הפעולה בעיר נעצר מחבל מתאבד אחד • כוח צה"ל השתלט על בניין ברחובות

גת הקצין הישראלי. המידע על מעבדת החבלה שהסתתרה בתוך מתפרה הגיע למערכת הביטחון בעקבות תפיסה של מחבל שנעצר במהלך הפעולה בשכם, ושהיה למעשה המטרה העיקרית של הפעולה. במערכת הביטחון מעריכים כי הוא התכוון לבצע פיגוע התאבדות במרכז הארץ במהלך הימים הקרובים. כמורכב נתפסו בפעולה בשכם שלושה מבוקשים בכירים ואותרה מעבדת חבלה של התנועה, שהיתה ממוקמת בתוך בית-מרקחת. המעבדה פוצצה על-ידי לוחמים מיחידת חיל ההנדסה למשימות מיוחדות. פעולת צה"ל שהתחילה ביום חמישי בלילה והסתיימה ביום שישי בצהריים היתה חלק מסדרה של פעולות במסגרת מה שמכונה בצבא "השלב השני של מבצע 'חומת מגן'". כחלק משלב זה ערך צה"ל בשבוע שעבר פעולות אחדות בערים פלשתיניות. כל פעולה נמשכה כמה שעות בלבד, ובסיומה יצאו הכוחות מן השטח הפלשתיני.

מאת עמיר רפפורט, כתבתנו לענייני צבא

יום שישי, 5:30 בבוקר. כוח של חיילי גדולני סיוס להשתלט על מבנה ליד הקסבה של שכם שעל-פי מידע מודיעיני משמש כמעבדה לייצור מטעני-חבלה. אחד מבעלי המבנה נשלח על-ידי החיילים לסרוק את הבניין. הוא דיווח: אין איש בבניין, אבל חדר אחד נעול.

הכוחות עלו לחדר הנעול וניסו לפרוץ את הדלת, ללא הצלחה. המפקדים החליטו: משתמשים בלבנת-חבלה. חומר-נפץ הונח בסמוך לדלת, והפיצוץ הפיל אותה מיד. עם נפילת הדלת נפתחה אש תופת מתוך החדר לעבר הלוחמים. שני הלוחמים הבריחים בכוח – המג"ד, סא"ל אופק בוכריס, מפקד הפלוגה, רס"ן אביהוא יעקב – נפגשו ראשונים והתמוטטו.

ללא מפקדים בכירים נאלצו הלוחמים להמשיך בפעולה לבדם. מפקד מחלקה ושליד אל תוך החדר רימון וירה כמה צרות, ואת אולם ככל הנראה לא הצליח לפגוע במחבלים. בצה"ל מעריכים כי בתוך החדר היו שלושה מחבלים.

בשלב זה הוחלט לפנות את הפצועים להיערך סביב הבית. בוכריס ויעקב פונו לבית-החולים "שיבא" בתל-השומר. מצבו של בוכריס הוגדר קשה, ואילו יעקב נפטר בפצעי.

בינתיים התבקשו לוחמי שריון שהתפזרו סביב הבניין בשכם לירות פגזי טנק לכיוון הקומה שבה היו המחבלים. הטנקיסטים הצליחו לפגוע בקומה פגיעה ישירה, בעקבות זאת התפוצצו חומרי-הנפץ במעדרה, והבית קרס.

בצה"ל מעריכים כי שלושת המחבלים זהו בחדר נהרגו עם קריסת הבית. עם את נמצאו במקום רק שתי גופות, אחת והן של עלי מנצור חדירי, תושב וול-כרם, שלטענת מערכת הביטחון היה עיל מרכזי בחמאס והיה מעורב גם בפעילות במלון "פארק" בנתניה בליל הסדר. דודי עז-אדין אל-קסאם, הזרוע הצבאית של החמאס, נטלו אחריות על "הרי-

בקרב בשכם חוסל בניך בחמאס ששילח את המחבל למלון "פרק"

מפקד פלוגה בגולני נהרג בפעילות שבה פוצצו 2 מעבדות חבלה וסוכל פיגוע המוני

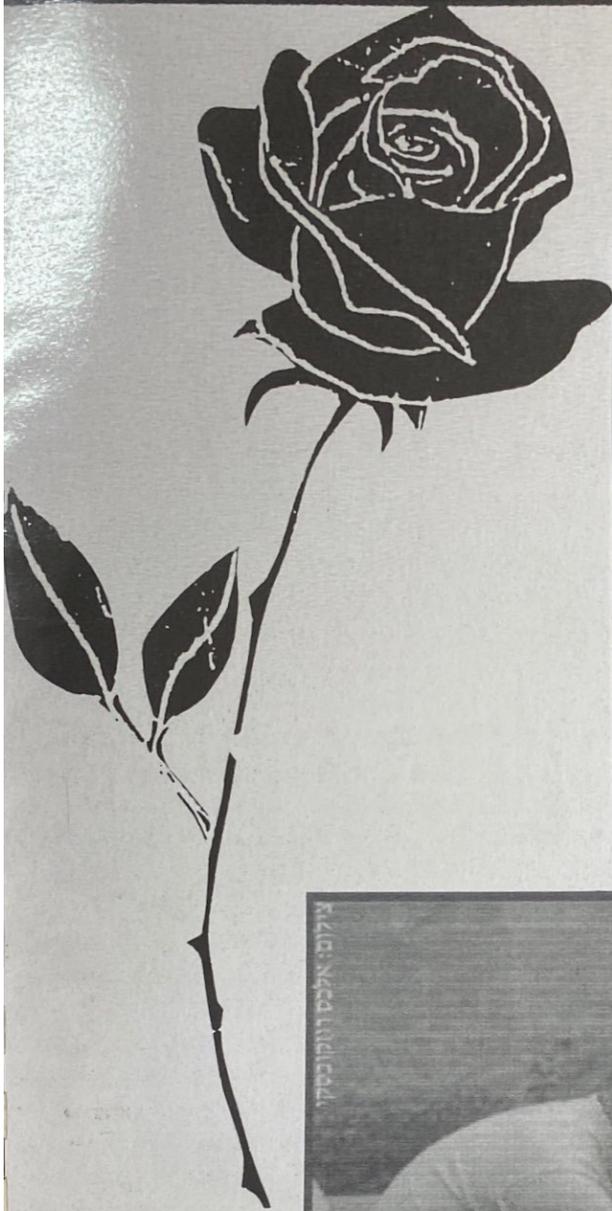
מאת יואב לימור וחנן שלאין

בפעילות של חטיבת גולני בשכם ביום שישי נהרג רס"ן אביהוא יעקב, בן 24 מבכר חסידים, מי"פ בגדוד 51 בגולני. במהלך המבצע נפצע קשה המג"ד, סא"ל אופק בוכריס. צה"ל הצליח לנטרל שתי מעבדות חבלה, להרוג פעיל מרכזי בחמאס, ששילח את המחבל שביצע את הטי"ח במלון פרק בלול הסדר, ולסכל פיגוע התאבדות. הפעילות בשכם, בהשתתפות לוחמים מגדוד 51 בגולני ומהיחידות החטיבתיות, וכן כוחות שריון והנדסה, התבצעה בלילה שבין יום חמישי לשישי. לצה"ל היה מידע מרזיק מהשב"כ, שידע להצביע על מקום הימצאם של פעילי חמאס מרכזיים ושל המעבדות לייצור מטעני החבלה. ביום שישי לפנות בוקר התקרב כוח כפיקודו של בוכריס לבניין הממוקם בפאתי הקסבה של שכם. מתוך מתפרה בקרי

מת הכניסה פעלה עליפי החשד מעבדת החבלה. מטרת הכוח היתה לסגור על המבנה, ואן לנסות ולתפוס את אנשי החמ"א שהסתתרו במעברה, ובראשם עלי מנצור חרירי, מבוקש בכיר ומו ששילח את המחבל שביצע את הטבח במלון פרק. אולם, עוד קודם שהכוח הספיק להשלים את ההתפרסות בשטח, נורו לעברו כמה צרורות מתוך אחת הדירות בבניין. הירי היה קצר ומדוייק: יעקב ז"ל נפגע בראשו. בוכריס נפי" גע כבטן, בירך וביד. חייל נוסף נפצע קל. עלי-מנת שלא לסכן עוד את הכוח, ולאפשר את פיגועי הפי צועים, אישר מח"ט גולני, אל"מ משה (צ'יקו) תמיר, לשגר פגזי טנקים לעבר המעברה. הירי נוצע מטווח קצר ביותר, ובמתפרה נשמעה סדרת פיצוצים, ככל הנראה של מטענים שהוכנו במקום. כתוצאה מכך נהרג חרירי. שלושה פעילי חמאס נוספים שהיו בבניין נעצרו: האני מחמוד חלבונה, סיי" ען נכיר של תשתית החמאס בשומרון, אימאן עפיף שחשיר,

שהיה מעורב בגיוס מתאבדים, וסעיד קאסם אסמה, שהיה אמור לבצע פיגוע התאבדות בימים הקרובים. השלושה הר עברו לחקירת השב"כ. המג"ד, שמצבו הוגדר כקשה, והמ"פ, שמצבו היה אנוש, טופלו בשטח והוצאו בג'יפים לשטח שבשליטת ישראל, שם המתין להם מסוק פיגועי של חיל האוויר. השניים הוטפו לבית החולים תל השומר, והוכנסו הישר לחדר הניתוח. כל הנסיונות להציל את חייו של יעקב נכשלו, ומותו נקבע בבית החולים. מצבו של בוכריס ממשיך להיות קשה, אך לא נשקף פת סכנה לחייו. קצינים בגולני אמרו אמש ש"לאופק היה מול גדול. כפסע היה בינו לבין המוות". לאחר הקרב איתרו כוחות גולני מכונית שהיתה שייכת לחלבונה, ופוצצו אותה לאחר שהתברר כי יש בתוכה מטעני חבלה. בהמשך אותרה ופוצצה מעבדת תופת נוספת, שהר פעלה עליידי התנאים מתוך בית מרקחת.

תמונה: אריאל ורדי

ליד קיבורו של רב סרן אביווא יעקב ז"ל. "הקרין כל כך הרבה עוצמה, כל כך הרבה אהבה למדינה"

הספר מח"ט אולני אל"מ משה (צ'יקו) תמיר:

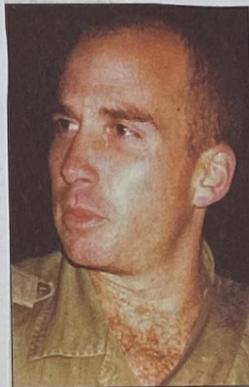
"שבית את ליבנו. פסעת בצעדיק המדודים
והבטוחים בראש לוחמיק, במסלול הקרבות
הקשה ביותר של מאחמה. לה היה בטול כרמי,
ברמאללה, באינין, בחברון ועכשיו בשכט. תמיד
בראש אנשיק. עכשיו, כיוון שלא תוכל להסתוות
בביטול, אני כבר יכול לספר כיצד תחת אש
נוראית בסימטאות אינין, פשט מצליק את
צ'וד הקרה, ולניקת לבדק לחלץ את אדי.
עכשיו אפשר לספר כיצד ראשון בכל כניסה
לבית, סימטה או חצר, צמדת לקול וצצקת
ללוחמיק לתפוס מחסה. עכשיו אפשר לספר
כיצד אט היום פרצת ראשון לחדר בו הסתתרו
מבקשי נפשנו."

לזכרו...

אביהוא יעקב, איך נפלו גיבורים, אחי שלי!

אני מבכה מרה, את מותך חברי היקר באדם, יעקב.
היית לי חבר יקר, היית זן מיוחד, שהיה לי הכבוד, להיות לך חבר!
החיים בלעדיך יהיו קשים, יודע אני, ששם למעלה אתה לא מפסיק
לדאוג לכולם, אזכור אותך לעד, היית, ונשארת החבר של כולם,
יהיה זיכרך חרוט בליבנו לעד!
בטיסות הבאות שלי, התקשר איתך בגבהים שבהם נמצאות הנשמות.
אז עד אז, שלום אחי,

ע' טייס קרב, בחיל האויר.

תבחומים,

משפחת הר טוב המורחבת שולחת תבחומיה והערצתה למשפחת
יעקב.
אתם הגדולים והמיוחדים בעזרה ובתמיכה לכולם אנו תקווה
שנדע גם אנו כיצד לתמוך בכם, כי נחמה אין.
אוהבים אתכם כל בית כפר חסידים.

פנינה אליהו (הר-טוב)

לזכרו...

אפיהוא של שמה, אפיהוא אנרטיה ליל נאמרת
לה היכולת לסחוט מצמק צוד וצוד צד המטרה
לה החיוק שא מלמ גדול שורד לפרטיק
עם פיוס האישי וטס פהתמודדות מול מסכרת
אפיהוא לה לא מסכרות ולא חוקים
קבעו פשיטלו, כי את חייו פתוק המסכרות
הוא עיבה את החוקים.
לה לא רצון להיות דולמא אישית לה פשוט
להיות צמק - לחיות את התפקיד
את היופי שהארת לנו, אנחנו רואים
מסכרות, את האמנה שבעצת אנחנו
ננסה למלות.

להתראות מצוד חבר מסכרת - יוחאי.

אוגדה 36 - מפקד/קש"א

הנדון: המלצה להענקת צל"ש אלוף לרב-סרן אביהוא יעקב ז"ל

1. רס"ן אביהוא יעקב שימש כמפקד הפלוגה הרובאית בגדוד 51. אביהוא נפל בקרב בעיר שכם ביום ו' כ"א באייר תשס"ב, 3 מאי 2002.
2. אביהוא מונה למפקד הפלוגה הרובאית כחודשיים לפני כן, לאחר פציעתו הקשה של המ"פ הקודם, כאשר הוא התייצב והעמיד עצמו לתפקיד על אף הקשיים הכרוכים בכניסה לתפקיד במהלך הלחימה.
3. במהלך הקרבות במחנה הפליטים גינין ביום ד' 3/4/02 במחנה הפליטים גינין באיזור איתור בית 2385 נפצע חייל מהכח עליו פיקד אביהוא, סמ"ר גד עזרא ז"ל, באורח קשה. אביהוא פשט מעליו את ציוד הקרב ורץ לחלץ את הפצוע, תחת אש כבדה וסיכון עצמי רב.
4. ביום ב' 8/4/02 בסמטה באיזור איתור 3353, נפגע מתניה ראבינסון ז"ל. במהלך הקרב נורתה אש מדוייקת לתוך הסמטה. אביהוא שעמד בקצה הסמטה, שלף מפה אשר נחדרה ע"י כדור שנורה לעברו. על אף הסכנה האישית המשיך אביהוא לנסות ולחלץ את מתניה ז"ל, וברגע של הפוגה קצרה בירי נכנס אל הסמטה ומשך את מתניה ממנה החוצה, תוך שהוא נוטל סיכון אישי רב.
5. במהלך הקרבות הוביל אביהוא את פלוגתו תוך מתן דוגמא אישית וסיכון אישי רב עד לנפילתו ביום ו' 3/5/02 במבצע "טשטוש צבעים".
6. בפעולותיו אלה הפגין אומץ לב ונחישות ראויים לציון.
7. לאור האמור לעיל אני ממליץ להעניק לרס"ן אביהוא יעקב ז"ל צל"ש אלו.
8. בברכה.

משה תמיר, אל"מ
מח"ט גולני

הנני לציין לשבח את

5261675 רס"ן אביהוא יעקב ז"ל

על גילוי אומץ לב, מנהיגות,
רעות, נחישות, דוגמא אישית,
ורצון עז להציל חיי אדם

להלן תיאור המעשה:

בקרוב בעת מבצע טיהור מבנה בתוך מחנה הפליטים בג'נין בתאריך 3 אפריל 2002 נפצע חייל מהכח, סמ"ר גד עזרא ז"ל. רס"ן יעקב אביהוא פשט מעליו את ציוד הקרב ורץ לחלצו תחת אש כבדה וסיכון עצמי.

בהמשך הקרבות נפגע חייל נוסף מהכח, מתניה ראבינסון ז"ל, אשר נלכד בתוך סמטה אשר אליה נורתה אש מדויקת, רס"ן יעקב ז"ל שעמד בקצה הסמטה חיכה לרגע של הפוגה קצרה בירי, נכנס אל הסמטה ומשך את מתניה ז"ל אל מחוץ לסמטה, תוך שהוא נוטל סיכון אישי רב.

במהלך הקרבות הוביל רס"ן יעקב את פלוגתו תוך מתן דוגמא אישית וסיכון אישי רב עד לנפילתו ב- 3 למאי 2002 במהלך פריצה למבנה בעיר שכם.

רס"ן יעקב הפגין אומץ לב, מקצועיות, נחישות ומנהיגות תוך חתירה למגע ודוגמא אישית.

בני גנץ,
אלוף פיקוד הצפון

יוני 2002

הצהרת תודה
למשפחה
למשפחה
למשפחה

